

Predmet C-277/22

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

22. travnja 2022.

Sud koji je uputio zahtjev:

Fővárosi Törvényszék (Mađarska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

22. ožujka 2022.

Tužitelj:

Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt.

Tuženik:

Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (Mađarska)

Fővárosi Törvényszék (Mađarska)

[omissis] Tužitelj: Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt. ([omissis] Budimpešta [Mađarska] [omissis])

[omissis] Tuženik: Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (Mađarsko regulatorno tijelo energetskog sektora i javnih komunalnih usluga, Mađarska) ([omissis] Budimpešta [omissis])

[omissis] Zainteresirana stranka intervenijent u potporu tuženiku: FGSZ Földgázszállító Zrt. ([omissis] Siófok [Mađarska] [omissis])

[omissis] Predmet spora: zahtjev za sudski nadzor upravne odluke [omissis] donesene u području energetike

Odluka:

Sud koji je uputio zahtjev pred Sudom Europske unije pokreće prethodni postupak radi tumačenja članka 41. stavka 17. Direktive 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarne tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ u vezi s člankom 47. Povelje o temeljnim pravima.

Sud koji je uputio zahtjev upućuje Sudu Europske unije sljedeća prethodna pitanja:

1. **Treba li članak 41. stavak 17. Direktive 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ (u daljnjem tekstu: Direktiva), s obzirom na članak 47. Povelje o temeljnim pravima, tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis u skladu s kojim se u postupcima regulatornog tijela te države članice u kojima se određuju naknade za uporabu mreže, naknade za usluge koje operator mreže može pružati prema posebnim tarifama i naknade za priključivanje, samo operatoru mreže priznaje svojstvo izravno oštećene stranke koja, kao takva, ima isključivo pravo na pravni lijek protiv odluke donesene u postupku?**
2. **U slučaju da Sud potvrdno odgovori na prvo pitanje: Treba li članak 41. stavak 17. Direktive, s obzirom na članak 47. Povelje o temeljnim pravima, tumačiti na način da primjenom navedene odredbe na spor poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, sudionika na tržištu prirodnog plina koji se nalazi u situaciji poput tužiteljeve, kojem operator mreže, na temelju odluke regulatornog tijela države članice kojom se određuju naknade za uporabu mreže, naknade za usluge koje operator mreže može pružati prema posebnim tarifama i naknade za priključivanje, naplaćuje naknadu za uslugu koja se može pružati prema posebnoj tarifi, treba smatrati strankom oštećenom tom odlukom i treba li smatrati da, kao takav, ima pravo na pravni lijek protiv te odluke?**

[omissis] [postupovna razmatranja nacionalnog prava]

Obrazloženje

- 1 Upravni sud koji je uputio zahtjev traži od Suda Europske unije (u daljnjem tekstu: Sud), na temelju članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, da protumači odredbe prava Unije koje su nužne za rješavanje spora u glavnom postupku.

Predmet spora i relevantne činjenice

- 2 Odlukom od 10. kolovoza 2021. [omissis] (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) koju je donio tuženik u svojstvu nacionalnog regulatornog tijela u postupku koji je pokrenuo po službenoj dužnosti protiv trgovačkog društva FGSZ Földgázszállító Zrt. (u daljnjem tekstu: FGSZ Zrt.), u svojstvu operatora transportnog sustava, utvrđene su u području opskrbe prirodnim plinom, za razdoblje od 1. listopada 2021. do 30. rujna 2025., usluge s posebnom tarifom koju može primjenjivati operator transportnog sustava i naknada za priključivanje koja se plaća za priključivanje na plinovod. Tužitelj (Global NRG Zrt.), trgovačko društvo koje se

bavi trgovinom prirodnim plinom i koje se koristi transportnim sustavom za prirodni plin kao korisnik sustava, pokrenuo je pred sudom koji je uputio zahtjev postupak sudskog nadzora pobijane upravne odluke. Za donošenje odluke o meritumu u glavnom postupku potreban je prethodni odgovor Suda na upućena prethodna pitanja.

3. Pobijana tuženikova odluka temelji se, među ostalim, na ranijoj odluci od 30. ožujka 2021. [omissis] kojom je utvrđena metodologija za određivanje referentne cijene na koju se tužitelj također žalio 2021. Presudom od 12. siječnja 2022. [omissis], koja još nije postala pravomoćna, Fővárosi Törvényszék (Okružni sud u Budimpešti) poništio je tuženikovu odluku [od 30. ožujka 2021.] i naložio mu da provede novi postupak. Tužitelj konkretno navodi da je pobijana odluka nezakonita jer je, s jedne strane, odluka [od 30. ožujka 2021.] na kojoj se temelji pobijana odluka također bila nezakonita i, s druge strane, jer tuženik nije smio odrediti tarifu za uslugu prijenosa prava. Naime, tvrdi da je navedena usluga obuhvaćena kategorijom „netransportnih usluga”, s obzirom na odredbe članka 3. točke 15. Uredbe Komisije (EU) 2017/460 od 16. ožujka 2017. o uspostavljanju mrežnih pravila o usklađenim strukturama transportnih tarifa za plin. Tužitelj isto ističe povredu članka 4. stavka 4. i članka 19. stavka 2. navedene uredbe pa prije svega zahtijeva da se pobijana odluka poništi.
4. Tuženik kao glavni zahtjev ističe da se zahtjev za sudski nadzor upravne odluke odbije zbog nedostatka aktivne legitimacije tužitelja i, podredno, zbog neosnovanosti.

Obrazloženje zahtjeva za prethodnu odluku i argumenti stranaka

5. Sud koji je uputio zahtjev najprije ispituje ima li tužitelj, korisnik mreže, pravo žalbe protiv pobijane odluke kojom se određuju tarife koje primjenjuje operator sustava. U skladu s primjenjivim nacionalnim propisom, u postupcima u kojima se određuju naknade za uporabu mreže, naknade za usluge koje operator mreže može pružiti prema posebnim tarifama i naknade za priključivanje, samo oštećeni operator mreže smatra se izravno oštećenim.
6. Tužitelj tvrdi da su naknade određene pobijanom odlukom obvezujuće i za operatora sustava i za korisnika sustava pa stoga izravno utječu na prava i legitimne interese obiju stranaka, s obzirom na to da ako se ne određuju u skladu s pravom, štetu trpe korisnici sustava. Tužitelj, kao trgovac prirodnim plinom, ne može, s obzirom na svoje poslovne ugovore, odlučiti da se neće koristiti uslugom prijenosa prava iz pobijane odluke, za koju mu FGSZ Zrt. automatski i obvezno naplaćuje primjenjivu naknadu. Prema mišljenju trgovca prirodnim plinom, nije riječ o fakultativnoj dodatnoj usluzi nego je to jedini način na koji on može obavljati svoju djelatnost trgovine prirodnim plinom s drugim trgovcima, tako da ta usluga utječe na prava i legitimne interese svih kupaca usluge i ostalih sudionika na tržištu koji se nalaze u sličnoj situaciji (nositelji dozvola za trgovanje prirodnim plinom).

- 7 Tužitelj tvrdi da je, u skladu s nacionalnim propisom, imao pravo na pravni lijek u postupku kojim se određuje metodologija za utvrđivanje referentne cijene na kojoj se temelje naknade za uporabu mreže i utvrđuju popusti, množitelji i sezonski faktori koji se odnose na naknade za upravljanje transportnim sustavom te stoga smatra diskriminatornim i protivnim pravu Unije razlikovanje prema kojem nema pravo na pravni lijek protiv pobijane odluke kojom se određuju naknade za uporabu mreže, naknade za usluge koje operator mreže može pružati prema posebnim tarifama i naknade za priključivanje. Prema njegovu mišljenju, za svojstvo oštećene osobe nije relevantno prebacuje li trgovac naknade za uporabu mreže na troškove.
- 8 Tuženik osporava tužiteljevo pravo na pravni lijek pri čemu tvrdi da on nije bio stranka u postupku donošenja pobijane odluke i da ne postoji nikakav izravan odnos između tužitelja i predmeta pravnog lijeka. Tvrdi da se pobijanom odlukom izravno određuju obveze samo društva FGSZ Zrt. i da to stoga ne utječe izravno, nego tek neizravno na situaciju tužitelja. Jednako tako, upućuje na nacionalni propis u skladu s kojim se u postupku donošenja pobijane odluke samo oštećenom operatoru mreže priznaje svojstvo izravno oštećene osobe. Tuženik osporava da su korištenje spornom uslugom prijenosa prava i plaćanje pripadajuće naknade obvezujući za tužitelja te da krajnji teret naknade ne snosi nužno tužitelj jer ga on može prenijeti. U tom smislu napominje da bi priznavanje prava žalbe tužitelju značilo da bi se svakog tko snosi krajnji teret navedene naknade smatralo „strankom oštećenom odlukom regulatornog tijela” i da bi, kao takav, mogao pokrenuti upravni postupak u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku.
- 9 Tuženik se poziva na uvodnu izjavu 33. Direktive iz koje valja zaključiti da pojam „pogođena stranka” nije definiran Direktivom i da ga stoga treba protumačiti i utvrditi nacionalnim propisom. U skladu s nacionalnom sudskom praksom, preduvjet za odlučivanje o meritumu spora jest dokaz o izravnom pravnom interesu, pri čemu se pravo žalbe ne može temeljiti na isključivo gospodarskom interesu.

Relevantni propisi

- 10 Pravo Unije
- Direktiva 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ: članak 41. stavak 17.
  - Povelja Europske unije o temeljnim pravima: članak 47.

Nacionalni propisi:

- A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (Get.) (Zakon br. XL iz 2008. o opskrbi prirodnim plinom (u dalnjem tekstu: Zakon o opskrbi prirodnim plinom):

Članak 129/B

1. U postupcima u kojima se određuju naknade za uporabu mreže, naknade za usluge koje operator mreže može pružati prema posebnim tarifama i naknade za priključivanje, samo oštećeni operator mreže smatra se izravno oštećenim.

2. U postupcima u kojima se utvrđuje metodologija za određivanje referentne cijene na kojoj se temelje naknade za uporabu mreže te popusti, množitelji i sezonski faktori koji se odnose na naknade za upravljanje transportnim sustavom, osobe koje imaju pravo na to da se njima obraća za savjet o naknadama za upravljanje transportnim sustavom također se smatraju izravno oštećenim osobama.

- A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) (Zakon br. I iz 2017. o upravnim sporovima)

„Članak 17. Ovlast za pokretanje postupka ima

osoba na čije pravo ili legitiman interes izravno utječe upravna aktivnost.

[...].”

„Članak 48. Nedopuštenost

1. Sud proglašava zahtjev za sudski nadzor upravne odluke nedopuštenim ako:

[...]

c) nije je podnijela osoba koja je za to ovlaštena u skladu sa zakonom;

[...].”

Obrazloženje razloga zbog kojih se upućuje zahtjev za prethodnu odluku

- 11 Sud koji je uputio zahtjev jest upravni sud nadležan za odlučivanje o pravnom lijeku protiv pobijane odluke koju je donijelo nacionalno regulatorno tijelo. Kako bi se ispitao meritum tužiteljeva zahtjeva za sudski nadzor, treba najprije uputiti prethodno pitanje o tome ima li, s obzirom na sve okolnosti slučaja, tužitelj pravo na pravni lijek u skladu s člankom 41. stavkom 17. Direktive. Ako je sudski postupak pokrenut na zahtjev osobe koja nije za to ovlaštena, sud koji je uputio zahtjev postupit će u skladu s nacionalnim propisom i s obzirom na postupovnu zapreku, neće dopustiti sudski nadzor upravne odluke niti će odlučivati o

meritumu. U slučaju potvrde da tužitelj ima pravo na pokretanje sudskog postupka, trebat će zatim ispitati, kao preduvjet za odlučivanje o meritumu, ima li ta osoba i aktivnu legitimaciju, odnosno, ugrožava li pobijana odluka izravno njezina prava i legitimne interese.

- 12 Direktivom se ne definira pojam „stranka oštećena odlukom regulatornog tijela” u odnosu na pravni lijek protiv odluka regulatornog tijela predviđen člankom 41. stavkom 17. pa navedeni pojam treba ispitati uzimajući u obzir smjernice utvrđene u sudskoj praksi Suda. U presudama od 19. ožujka 2015., E.ON Földgáz Trade (C-510/13, EU:C:2015:189; u daljnjem tekstu: presuda E.ON Földgáz) i od 16. srpnja 2020., Komisija/Mađarska (Naknade za pristup transportnim mrežama električne energije i prirodnog plina) (C-771/18, EU:C:2020:584; u daljnjem tekstu: presuda C-771/18), Sud je, s jedne strane, ispitao subjektivnu kategoriju osoba koje u skladu s pravom Unije imaju pravo podnijeti pravni lijek protiv odluke nacionalnog regulatornog tijela koja se odnosi na uređenje unutarnjeg tržišta prirodnog plina i, s druge strane, također s obzirom na načelo djelotvorne sudske zaštite, sadržaj obveze država članica da uspostave te mehanizme za ostvarivanje prava na pravni lijek. U postupku koji se vodi pred sudom koji je uputio zahtjev opravdano je detaljnije protumačiti oba aspekta.

Prvo prethodno pitanje – Primjenjivost nacionalnog propisa kojim se ograničava pravo na pravni lijek

- 13 Svojim prvim prethodnim pitanjem sud koji je uputio zahtjev traži od Suda da protumači sadržaj obveze država članica koja je predviđena člankom 41. stavkom 17. Direktive, uzimajući u obzir i načelo djelotvorne sudske zaštite iz članka 47. Povelje o temeljnim pravima. Taj sud pita je li propis države članice koji se primjenjuje u situaciji poput sporne situacije o kojoj je riječ u glavnom postupku, u skladu s kojim u postupcima u kojima se određuju naknade za uporabu mreže, naknade za usluge koje operator mreže može pružati prema posebnim tarifama i naknade za priključivanje, samo se oštećeni operator mreže smatra izravno oštećenim (članak 129/B stavak 1. Zakona o opskrbi prirodnim plinom) u skladu s pravom Unije. Nacionalnim pravom ograničava se *ex lege* pravo na pravni lijek, a da se pritom ne dopušta da upravni sud provede ikakvo odvagivanje ili pojedinačnu ocjenu, što je, prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, neproporcionalno ograničenje prava na pravni lijek koje je predviđeno člankom 41. stavkom 17. Direktive.
- 14 Sud je nadležan za tumačenje pojma „oštećena [osoba]” iz članka 41. stavka 17. Direktive. Sud koji je uputio zahtjev nije bez prethodnog, odlučujućeg i jasnog tumačenja Suda nadležan utvrđivati nadređenost prava Unije i obvezu neprimjene nacionalnog propisa koji nije u skladu s pravom Unije. Zbog nepostojanja jasnog tumačenja Suda, sud koji je uputio zahtjev treba, u skladu s nacionalnim pravom, odbiti zahtjev za sudski nadzor upravne odluke, koji je tužitelj podnio kao nedopušten, bez ispitivanja merituma, s obzirom na to da je prema nacionalnom pravu tužitelj izuzet iz kategorije osoba koje imaju pravo pokrenuti sudski postupak. Stoga, pravno tumačenje Suda neophodno je za ostvarivanje prava na

pravni lijek koje je zajamčeno člankom 41. stavkom 17. Direktive i člankom 47. Povelje o temeljnim pravima.

- 15 U presudi C-771/18 koja je donesena u postupku zbog povrede br. INFR(2014)2271 koji je pokrenula Europska komisija, Sud je ispitao jesu li mehanizmi za ostvarivanje prava na pravni lijek koje je uspostavio mađarski zakonodavac u skladu s pravom Unije, među ostalim odredbama, s člankom 41. stavkom 17. Direktive koji također treba ispitati u ovom predmetu. Konkretno, Komisija je prigovorila da se u skladu sa stavicima 3. i 4. članka 129/B Zakona o opskrbi prirodnim plinom, koji su bili na snazi do 20. prosinca 2016., koji se odnose na postupke u kojima se određuju naknade za uporabu mreže, naknade za usluge koje operator mreže može pružati prema posebnim tarifama i naknade za priključivanje, samo oštećeni operator mreže smatra strankom i može ostvarivati pravo podnošenja pravnog lijeka u okviru sudskog postupka nadzora upravne odluke. Međutim, na temelju postupka koji je pokrenula Komisija, [mađarski] zakonodavac stavio je izvan snage pobijane odredbe i Komisija je to prihvatila kao rješenje problema, iako je ustrajala na tvrdnji da Mađarska nije u potpunosti ispunila svoje obveze time što nije uspostavila odgovarajući mehanizam za osiguranje prava na žalbu protiv odluka nacionalnog regulatornog tijela u skladu s člankom 41. stavkom 17. Direktive.
- 16 Unatoč tomu što u postupku zbog povrede Sud nije morao ispitati mehanizme za ostvarivanje prava na pravni lijek predviđene stavicima 3. i 4. članka 129/A Zakona o opskrbi prirodnim plinom koji su bili na snazi do 20. prosinca 2016, valja istaknuti sličnost između odredbi istog zakona koje su ranije bile na snazi i odredbi istog koje su trenutačno na snazi. Najrelevantnija sličnost jest ta da oba regulatorna modela kvalificiraju operatora mreže kao jedinu stranku koja je izravno oštećena pa stoga samo on ima pravo na pravni lijek. Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, sadržaj stavaka 3. i 4. članka 129/A Zakona o opskrbi prirodnim plinom koji su bili na snazi do 20. prosinca 2016., odgovara sadržaju članka 129/B stavka 1. tog zakona koji je trenutačno na snazi, tako da je sadašnje uređenje istovjetno odredbama koje je svojedobno pobijala Komisija.
- 17 Kao što je to naveo Sud u točki 50. presude E.ON Földgáz, iako je načelno na nacionalnom pravu da utvrdi aktivnu legitimaciju i pravni interes pojedinca za pokretanje postupka, pravo Unije ipak zahtijeva da, osim poštovanja načela ekvivalentnosti i učinkovitosti, nacionalno pravo ne ugrozi pravo na djelotvornu sudsku zaštitu kao što je predviđeno u članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
- 18 Jednako tako, uzimajući u obzir prigovore koje je istaknula Komisija na model postupka za ostvarivanje prava na pravni lijek iz 2016., sud koji je uputio zahtjev smatra da odgovor na prvo prethodno pitanje treba biti da članak 41. stavak 17. Direktive, s obzirom na članak 47. Povelje o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji u postupku regulatornog tijela države članice u kojem se određuju naknade za uporabu mreže, naknade za usluge koje operator mreže može pružati prema posebnim tarifama i naknade za

priključivanje, predviđa da je operator mreže jedina izravno oštećena stranka koja, kao takva, ima pravo na pravni lijek protiv odluke donesene u tom postupku. Naime, prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, članak 129/B stavak 1. Zakona opskrbi prirodnim plinom neopravdano svodi kategoriju osoba koje imaju pravo na pravni lijek protiv odluka regulatornog tijela samo na operatora mreže pa time uskraćuje mogućnost drugim sudionicima na tržištu sektora prirodnog plina na koje odluka može izravno utjecati da podnesu pravni lijek.

- 19 S obzirom na sve navedeno, ako Sud odgovori potvrdno na prvo prethodno pitanje, u ovom glavnom postupku valja izuzeti iz primjene članak 129/B stavak 1. Zakona opskrbi prirodnim plinom u dijelu u kojem se odnosi na tužiteljevo pravo na pokretanje sudskog postupka, s obzirom na to da nacionalni propis nije u skladu s odredbama prava Unije o pravu na pravni lijek ni s načelom djelotvorne sudske zaštite iz članka 47. Povelje o temeljnim pravima. Budući da bi zakonodavstvo Unije u tom slučaju bilo izravno primjenjivo i da bi imalo prednost pred nacionalnim propisom, trebalo bi tužitelju priznati opće pravo na pokretanje sudskog postupka i odgovoriti na drugo prethodno pitanje o doseg, utvrđenom pravom Unije, tužiteljeve aktivne legitimacije u konkretnom slučaju, koja se može povezati s utjecajem odluke na tužitelja osobno.

Drugo prethodno pitanje – Aktivna legitimacija sudionika na tržištu u svojstvu tužitelja

- 20 Svojim drugim prethodnim pitanjem sud koji je uputio zahtjev traži od Suda da u pogledu regulatornih odredbi Unije o uređenju unutarnjeg tržišta prirodnog plina kojima se određuje subjektivna kategorija osoba koje imaju pravo podnijeti pravni lijek protiv odluka regulatornog tijela, protumači i dade smjernice o tome treba li sudionika na tržištu koji se nalazi u situaciji poput tužiteljeve u upravnom postupku koji se vodi protiv pobijane odluke na koju se odnosi glavni postupak, smatrati „strankom oštećenom odlukom regulatornog tijela”.
- 21 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, to je pitanje slično pitanju koje je Sud ocijenio u presudi E.ON Földgáz. U skladu s točkom 48. te presude, pravo na pravni lijek trgovačkog društva E.ON Trade Földgáz Zrt. temeljilo se na činjenici da je ono nositelj određenih prava te da njegova prava treba smatrati potencijalno povrijeđenima odlukom regulatornog tijela. U točki 49. presude E.ON Földgáz, u nedostatku propisa Unije u nekom području, na nacionalnom je pravnom poretku svake države članice da odredi nadležne sudove i utvrdi postupovna pravila o pravnim sredstvima namijenjenima zaštititi pravâ koja pojedinci uživaju na temelju prava Unije, pri čemu su države članice ipak dužne osigurati, u svakom pojedinom slučaju, djelotvornu zaštitu tih prava. Međutim, države članice dužne su izvršavati tu ovlast na način da poštuju i ne povređuju pravo na djelotvorni pravni lijek koje je zajamčeno člankom 47. Povelje o temeljnim pravima.
- 22 S obzirom na navedeno, za glavni postupak koji se vodi pred sudom koji je uputio zahtjev, nužno je tumačenje članka 41. stavka 17. kako bi se mogla donijeti odluka o tome treba li tužitelja, koji je trgovačko društvo koje se bavi trgovinom

prirodnog plina i koje se, u svojstvu korisnika sustava koristi transportnim sustavom prirodnog plina, smatrati osobom koja uživa prava na temelju Direktive, na čiju situaciju utječe ili može utjecati odluka regulatornog tijela kojom se određuju naknade za uporabu mreže, naknade za usluge koje operator mreže može pružati prema posebnim tarifama i naknade za priključivanje, te mu stoga treba priznati pravo na pravni lijek. Za rješavanje tog pitanja relevantna je i tvrdnja koju je tužitelj iznio u svojem zahtjevu za sudski nadzor, u skladu s kojom je pobijana odluka protivna pravu Unije jer se njome povređuju članak 3. točka 15., članak 4. stavak 4. i članak 19. stavak 2. Uredbe 2017/460, no meritum tog pitanja može se ispitivati samo ako sud koji je uputio zahtjev potvrdi aktivnu legitimaciju tužitelja.

- 23 Sud koji je uputio zahtjev predlaže da se odgovori da sudionik na tržištu prirodnim plinom koji se nalazi u situaciji poput tužiteljeve u slučaju poput onoga koji se ispituje u glavnom postupku, ima pravo na pravni lijek jer se može smatrati izravno oštećenim. Taj se odgovor obrazlaže time da operator sustava koji je izravno obvezan pobijanom odlukom automatski i obvezno naplaćuje naknade koje su tom odlukom određene tužitelju koji je sudionik na tržištu koji se bavi trgovinom prirodnim plinom ti koji je obvezan plaćati te naknade operatoru sustava jer ako ne ispuni tu obvezu, ne može obavljati svoju djelatnost trgovine prirodnim plinom. Stoga, u ovom predmetu, moguća nezakonitost pobijane odluke, koja je protivna pravu Unije, izravno utječe na tužiteljeva prava i legitimne interese.
- 24 S obzirom na sve navedeno, a u svrhu utvrđenja postoje li pravo na pokretanje sudskog postupka i aktivna legitimacija, odnosno izravna povreda tužiteljevih prava ili legitimnih interesa, potrebno je u glavnom postupku, u prvom redu radi odlučivanja o meritumu predmeta, odgovoriti na oba prethodna pitanja.
- 25 [omissis]
- 26 [omissis] [postupovna razmatranja nacionalnog prava]

Budimpešta, 22. ožujka 2022.

[omissis] [potpisi]